

Határozatok Tára

C–592/17. sz. ügy

**Skatteministeriet
kontra
Baby Dan A/S**

(a Vestre Landsret [Dánia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Közös Vámtarifa – Kombinált Nómenklatúra – Tarifális besorolás – A 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 és 9403 90 10 vámtarifaszámok és vámtarifaalszámok – Kifejezetten a gyermekbiztonsági rácsok rögzítéséhez tervezett áru – Dömping – A 91/2009/EK rendelet érvényessége – Egyes, Kínából származó vas vagy acél kötőelemek behozatala – A Kereskedelmi Világszövetség (WTO) dömpingellenes megállapodása – 384/96/EK rendelet – A 3. cikk (2) bekezdése és a 4. cikk (1) bekezdése – A közösségi gazdasági ágazat fogalmának meghatározása”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (kilencedik tanács), 2018. november 15.

1. *Vámunió – Közös Vámtarifa – Vámtarifaszámok – Mobil gyermekbiztonsági rács falhoz vagy ajtókerethez való rögzítését lehetővé tevő áru – A Kombinált Nómenklatúra 7318 15 90 vámtarifaalszáma alá való besorolás*

(2658/87 tanácsi rendelet, I. melléklet)

2. *Nemzetközi megállapodások – A Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezmény – Az 1994. évi GATT – A WTO-megállapodásokra valamely uniós jogi aktus jogszerűségének vitatása végett való hivatkozás kizártsága – Kivételek – Annak végrehajtására irányuló vagy arra kifejezetten és pontosan utaló uniós jogi aktus – Hiány*

(Az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás, „1994. évi dömpingellenes megállapodás”; a 461/2004 rendelettel módosított 384/96 tanácsi rendelet, (5) preambulumbekzdés, 1515/2001 tanácsi rendelet, 1. cikk, 91/2009 tanácsi rendelet, 924/2012 tanácsi rendelet és 2016/278 tanácsi rendelet)

3. *Közös kereskedelempolitika – A dömpingmagatartásokkal szembeni védekezés – Kár – A közösségi gazdasági ágazat fogalma – A Bizottság mérlegelési jogköre – A közösségi gazdasági ágazat fogalmának meghatározása – A dömpingellenes vizsgálat alapját képező panaszt támogató gyártókra való korlátozás – Megengedhetőség*

(A 461/2004 rendelettel módosított 384/96 tanácsi rendelet, 4. cikk, (1) bekezdés és 5. cikk, (4) bekezdés)

1. A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúrának a 2007. szeptember 20-i 1214/2007/EK bizottsági rendeletből és a 2008. szeptember 19-i 1031/2008/EK bizottsági rendeletből eredő változatát úgy kell értelmezni, hogy az olyan áru, mint amilyen az

alapügyben szerepel, amely mobil gyermekbiztonsági rács falhoz vagy ajtókerethez való rögzítését teszi lehetővé, nem tekinthető e rács részének, és azt a Kombinált Nomenklátúra 7318 15 90 vámtarifaszáma alá kell besorolni.

2015. június 11-i Baby Dan ítéletében (C-272/14, nem tették közzé, EU:C:2015:388, 29–40. pont) a Bíróság megállapította, hogy a szóban forgó áru objektív sajátosságai és jellemzői lehetővé teszik annak a KN 7318 vámtarifaszám alá történő besorolását mint „csavar, fejescsavar, csavaranya, állványcsavar [...]és hasonló áru, mindezek vasból vagy acélból”. Meg kell jegyezni, hogy önmagában ezen, a KN 7318 vámtarifaszáma alá történő besorolása folytán az említett áru a KN XV. áruosztálya 2. megjegyzése a) pontja szerinti „általánosan használható résznek” minősül. Ebből az következik, hogy a szóban forgó árunak a KN 7318 vámtarifaszáma alá történő besorolása e 2. megjegyzés a) pontja értelmében kizárja ezen árunak valamely más áru, a jelen esetben gyermekbiztonsági rács „részeként” történő besorolását (lásd analógia útján: 2013. december 12-i HARK-ítélet, C-450/12, EU:C:2013:824, 40. pont).

Tekintettel arra, hogy a szóban forgó áru olyan csavar vagy fejescsavar, amely nem minősülhet sem „állványcsavarnak vagy más facsavarnak”, sem „csavaros kampónak, gyűrűs csavarnak” vagy „önfúró-, önmetsző- és menetnyomó csavaros kampónak”, az említett árut a KN 7318 15 vámtarifaszám vámtarifaszámainak valamelyike alá kell besorolni. Mivel a szóban forgó áru nem „hasított vagy keresztben hornyolt fejjel” vagy „hatszögletű” fejjel rendelkezik, és nem „belső hatlapfejű”, ezen árut a KN „más” címet viselő 7318 15 90 vámtarifaszáma alá kell besorolni.

(lásd: 47., 52., 53., 61., 62. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés vizsgálata nem állapított meg egyetlen olyan körülményt sem, amely befolyásolja a Kínai Népköztársaságból származó egyes vas vagy acél kötőelemek behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2009. január 26-i 91/2009/EK tanácsi rendelet érvényességét.

Ugyanis, először is emlékeztetni kell arra, hogy tekintettel a WTO-t felhatalmazó rendelet rendelkezéseire, különösen annak 1. cikkére, valamint a VRT ajánlásaira, a Tanács elfogadta a 924/2012 végrehajtási rendeletet, amely, miközben megerősítette a kezdeti vizsgálat során megállapítást nyert, kárt okozó dömping fennállását, e rendelet hatálybalépésétől kezdve módosított bizonyos dömpingellenes váموkat. Tehát, mivel a vitatott rendeletet követő végrehajtási rendeletek, azaz a 924/2012 és a 2016/278 végrehajtási rendelet fényében az Unió kizárta a vitatott rendelet címén fizetett dömpingellenes váموk visszatérítését, meg kell állapítani, hogy az Uniónak egyáltalán nem állt szándékában, hogy a WTO keretében vállalt különleges kötelezettséget teljesítsen (lásd analógia útján: 2007. szeptember 27-i Ikea Wholesale ítélet, C-351/04, EU:C:2007:547, 35. pont).

Másodszor, jóllehet az alaprendelet (5) preambulumbekzdése azt mondja ki, hogy a dömpingellenes megállapodás szabályait az uniós jogba „a lehető legteljesebb mértékben” be kell építeni, ezt a kifejezést úgy kell érteni, hogy még ha az uniós jogalkotó figyelembe kívánta is venni a dömpingellenes megállapodás szabályait az alaprendelet elfogadása során, ugyanakkor nem fejezte ki arra vonatkozó szándékát, hogy e szabályok mindegyikét átvezesse az említett rendeletbe (2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 52. pont, 2016. február 4-i C & J Clark International és Puma ítélet, C-659/13 és C-34/14, EU:C:2016:74, 90. pont).

(lásd: 69., 71., 72. pont és a rendelkező rész 2. pontja)

3. Az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése a „közösségi gazdasági ágazat” fogalmát úgy határozza meg, mint amely a „hasonló termékek közösségi termelőinek összességére”, illetve „[e termelők] közül azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki”. Ezen utóbbi rendelkezés kimondja ugyanakkor, hogy nem lehet vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató közösségi gyártók részesedése a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék

össztermeléséből kevesebb mint 25%. E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy a 25%-os küszöb „a közösségi ipar által termelt hasonló termék össztermelésére” utal, és a panaszt támogató közösségi gyártóknak ezen össztermelésben fennálló arányára vonatkozik. Az említett küszöbre hivatkozva az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése annak pontosítására szorítkozik tehát, hogy a panaszt támogató közösségi gyártóknak a hasonló termékek teljes közösségi termelésének 25%-át nem elérő együttes termelése mindenesetre nem tekinthető olyannak, mint amely megfelelőképpen reprezentálja a közösségi termelést. Következésképpen a közösségi gazdasági ágazat alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti meghatározása korlátozható kizárólag azokra a közösségi gyártókra, akik a dömpingellenes vizsgálat alapját képező panaszt támogatták.

(lásd: 78–81. pont)